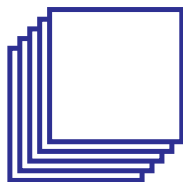

</>

**AQUÍ
DINS! />**

**MANUAL
D' ACOMPANYAMENT**

*PER DESCOBRRIR I CONÈIXER
CAMINS VIUS // CURS 2022-23/>*

< Índex />

PRESENTACIÓ [3]

(BLOC 1) ESCOLA BRESSOL / EI3 I EI5 [5]
BLINK FLASH / BLINK MAGIC
TIAM GOMBAU-L'HOMME DIBUIXAT / PEDRA A PEDRA
CREAMOVIMENT / UN MÓN DE CARTRÓ

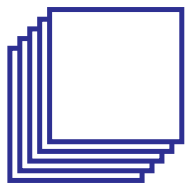
(BLOC 2) 2N I 4RT DE PRIMÀRIA [13]
LA BALDUFA TEATRE / EL PRÍncep FELIÇ
LUZ PRADO I ALBERTO CORTÉS / EN EL CORO COMO EN EL CORRO...
ZUM ZUM TEATRE / SÓC UNA NOU
PERE FAURA / BALLAR ÉS COSA DE LLIBRES
FERNANDO RUBIO / DONDE EMPIEZAN LAS COSAS...
MANOLO ALCÁNTARA / DÉJÀ VU

(BLOC 3) 1R I 3R D'ESO [27]
ANTROPOLOOPS / LABORATORI AMB ANTROPOLOOPS
LA MACANA / PINK UNICORNS
ANDREA DÍAZ REBOREDO / M.A.R.

(BLOC 4) EDUCACIÓ POSTOBLIGATÒRIA [35]
ROGER BERNAT / LA CONSAGRACIÓ DE LA PRIMAVERA
LOS TORREZNOS / YA LLEGAN LOS PERSONAJES
XICU MASÓ, CLÀUDIA CEDÓ I MOHAMAD BITARI / SÍNDROME DE GEL

I A MÉS A MÉS... [43]

ANNEX: ESQUEMA CAMINS VIUS [45]

< PRESENTACIÓ />

< /
I SI CONTINUEM
PREGUNTANT-NOS?
>

>/ “El millor de la ciència és que les preguntes són molt més importants que les respostes”, afirma George Wald, Premi Nobel de Biologia. Sense haver trobat una bona pregunta cap científic pot arribar a descobrir una resposta. Precisament, en el context educatiu, on les respostes estan sent avaluades constantment, CAMINS VIUS, ens convida un any més a repensar l’acció de preguntar. Ens proposa practicar el dubte, habitar la incertesa i visualitzar els interrogants més enllà dels prejudicis adquirits a través d’un ventall molt divers de propostes artístiques.

Una nova cartera d’artistes, d’investigadors en les arts, ens arriben aquest curs fugint de les respostes, fins i tot d’aquelles que diuen ser definitives. Si la ciència viu amb les preguntes, la cultura i l’educació també hi conviuen, sobretot amb les preguntes realment fantàstiques, les que podria fer qualsevol alumne i que mai s’acaben de respondre.

L’art de preguntar neix amb Sòcrates, per tant, no és una cosa nova. El problema és que amb el pas dels anys s’ha deixat d’atribuir-li la importància que realment es mereix. El pare de la filosofia occidental afirmava que el més important que havia fet a la seva vida era ensenyar a preguntar. Ara, en els moments que vivim, ens toca tornar a fer d’aquest art alguna cosa essencial. Les preguntes creen un ambient de reflexió i estimulen la recerca de respostes, en lloc d’oferir solucions precipitades. Són essencials per desenvolupar o potenciar la creativitat i la innovació. Saber fer bones preguntes millora la qualitat de les accions i de l’enginy, potencia la innovació, genera un ambient de curiositat i estimula la conversa reflexiva.

[..]

[..]

L'escola és un altaveu extraordinari per sentir la diversitat. Diversitat de físics, d'orígens familiars... Diversitats de llengües, de cultures... En definitiva, podem parlar d'un mirall de diversitat de diversitats. Els últims avenços neurocientífics demostren que no existeixen dos cervells iguals. Cada alumne accedeix a l'aprenentatge de manera diferent i les múltiples formes amb les que expressen allò que saben mostra també la diferència en els ritmes que adquireixen els coneixements.

I si les dificultats per accedir a l'aprenentatge no es deuen a les capacitats o habilitats dels alumnes sinó a la pròpia naturalesa dels materials didàctics? El DUA (Disseny Universal per a l'Aprenentatge) posa una alarma en la concreció dels currículums. Estimula la creació de models més flexibles des del principi on tots els estudiants puguin progressar des d'on es troben i no des d'on nosaltres ens imaginem que estan. Oferir diferents alternatives per accedir a l'aprenentatge a partir de metodologies artístiques aplicades a l'aula pot ser un bon camí per aproximar-nos i mirar-nos juntes.

L'escola, com les arts en viu, necessiten dos elements per tal de fer-se realitat. Mestres i alumnes, artistes i públics; encara que el lloc on s'hagi de dur a terme sigui al mig d'un bosc. Sense aquest diàleg, sense aquesta capacitat de compartir i traspassar coneixement mai podrien existir. Elements imprescindibles per a comprendre i mirar el món amb una visió crítica, en el procés de construcció d'una ciutadania més lliure.

La intenció de l'art no és la descàrrega momentània d'una secreció d'adrenalina, sinó la construcció pacient al llarg de tota una vida, d'un estar de serenitat meravellada. I aquest és l'estat al que convidem a tota la comunitat educativa pratenca a través del projecte CAMINS VIUS, convençudes que s'aconsegueix un aprenentatge més potent a través de l'experiència artística.

Coneixeu la diferència entre *like* i *love*? Si tu *like* una flor, la culls. Si tu la *love*, la regues. I això és el que passa amb CAMINS VIUS, no parem de regar perquè estem convençudes que qui entengui això haurà entès la vida.

BLOC 1

ESCOLA BRESSOL
EI3 / EI5

DE QUÈ VA AQUEST BLOC?

>/ Aquest bloc va de **SITUAR-NOS**. Quan som petites i fa poc que hem arribat a aquest món, tot el que ens envolta és una invitació a explorar, provar i descobrir. L'entorn és una font immediata d'informació i també d'aprenentatge. Per això, del que es tracta en aquest bloc és de situar-se, d'ocupar el lloc que desitja cadascuna i, des d'allà, descobrir els entorns en què vivim.

BLINK FLASH; BLINK MAGIC

/>

LABORATORI A L'AULA />

< CURS /> ;
ESCOLA BRESSOL;
EDUCACIÓ INFANTIL 3;

DE
DE FEBRER
A MARÇ

- ☒ LABORATORI AMB PROFESSORAT (2 NOV)
- ☐ TROBADA AMB ARTISTA
- ☒ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☒ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI ÉS MONTSE ROIG?

>/ Montse Roig és una ballarina que ja ha passejat per les escoles de la nostra ciutat apropant la dansa als més menuts com a llenguatge d'expressió i com una manera d'obrir la consciència de les pròpies emocions i les dels altres. Ens ha convidat en diferents ocasions a passejar per un camí cap a la llibertat, cap a la descoberta del propi moviment, cap a la creativitat i cap a la il·lusió

</ QUÈ FA?

>/ Montse Roig ens presenta Blink Magic. El joc, sempre present en les seves propostes, se'ns presenta aquesta vegada a partir d'un recorregut que ens convertirà en autèntics experts en màgia. Treballarem la capacitat de sorpresa i buscarem la màgia sense ser mags. On la descobrirem? Cadascú en les seves coses, en aquelles que ens conviden a viatjar i fer volar la imaginació i altres, la descobriran en la seva quotidianitat, en els objectes més propers sense ni tan sols tancar els ulls. Montse Roig ens convida a jugar a través de diferents accions i fer valer els nostres sentiments com a motor per a viure i compartir aventures màgiques.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem recollir en una capsa 3 objectes que per a nosaltres son màgics. Son màgics per diferents motius: pels seus poders de transformació i habilitats inimaginables (pedres que pinten, cordills que han viatjat

per diferents països, plomes voladores...) o per la seva capacitat d'explicar històries amagades, reals o imaginades. I si escoltem aquests objectes màgics? Què ens dirien? I si els olorem? On ens farien viatjar? Despertar els sentits a partir d'un objecte quotidià pot ser un joc divertit. Podem donar una nova vida a tot allò que molt sovint ens passa desapercebut a la mirada. Creem noves històries i fem volar la imaginació sense cap limitació.

[] Has jugat alguna vegada a mirar els núvols i descobrir allò que amaguen les seves formes?

[] Has passejat per la platja recollint objectes "màgics"?

[] Alguna vegada t'has atrevit a pintar amb els ulls tancats sense por a sortir dels marges?

www.teatrelartesa.cat/blink-magic

● ● ●

TIAM GOMBAU- L'HOME DIBUIXAT; PEDRA A PEDRA />

ESPECTACLE A LA SALA PETITA/>

< CURS /> ;
EDUCACIÓ INFANTIL 5;

30 DE
NOVEMBRE
I 1 DE
DESEMBRE

- ☒ LABORATORI AMB PROFESSORAT (2 NOV)
- ☐ TROBADA AMB ARTISTA
- ☒ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☐ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI ÉS TIAM GOMBAU?

>/ Tiam Gombau és un artista que sap molt bé què fer amb els objectes en escena. El 1992 va crear la seva pròpia companyia i de llavors ençà no ha parat de crear espectacles en els quals és capaç, amb les mans i el cos, de donar vida a una llauna de sardines buida, a una capsa de cartó, a un maó o a una pedra. Tot manipulant objectes als quals sovint no parem gaire atenció aconseguim de fer-nos veure llocs i persones i, així, explicar-nos històries fascinants.

</ QUÈ FA?

>/ Sobre una taula coberta amb sorra de platja hi col·loca una maleta que s'obre i que és plena de coses. De cop i volta, una llauna buida i una pedreta plana es converteixen en una persona curiosa que explora el lloc on es troba. Apareix un paisatge, apareixen més pedres i més cossos possibles. A poc a poc, li van passant coses a l'home fet d'una llauna, una pedreta i de dits. Un seguit de peripècies que el duen a conèixer el lloc i les persones que habiten el paisatge i, també, a ell mateix i les seves aspiracions en aquest món de sorra i pedres. Fins que, finalment, després de voltar una estona, es troba un amic.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem sortir a l'exterior com si fóssim cercadors de tresors. La nostra missió és explorar el nostre entorn com si no hi haguéssim estat mai. Podem despertar els nostres sentits i observar tranquil·lament els objectes que ens envolten més enllà de

l'ús que li donem normalment. Potser, si deixem de banda allò que ja sabem, descobrirem aspectes d'aquests objectes que ens sorprendran. Si, a més a més, deixem volar coloms, és possible que els objectes se'ns comencin a moure a les mans i que comenci, així, l'aventura.

[] Guardes petits tresors?

[] Recordes aquella pedreta tan especial que es va quedar a la butxaca del teu abric uns quants anys?

[] Has trobat mai per sorpresa algú que s'hagi convertit immediatament en amic teu?

www.teatreartesa.cat/pedra-pedra

CREA MOVIMENT; UN MÓN DE CARTRÓ

ESPECTACLE A LA SALA GRAN/>

< CURS /> ;
EDUCACIÓ INFANTIL 5;

DEL 31
DE GENER
AL 10 DE
FEBRER

- ☒ LABORATORI AMB PROFESSORAT (2 NOV)
- ☐ TROBADA AMB ARTISTA
- ☒ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☐ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI SÓN CREAMOVIMENT?

>/ CreaMoviment són Helena, Cristina i Toni. Entre les tres sumen un munt d'habilitats i destreses escèniques: canten, ballen i actuen. Això els permet acostar-se al món que els envolta des d'un punt de vista especial que els fa trobar possibilitats extraordinàries a coses en aparença ordinàries.

</ QUÈ FAN?

>/ Per a elles, el cartró marró d'embalar amb el que normalment es fan caixes per al transport de coses, és un món. O millor dit, molts mons possibles que es poden construir fàcilment entre totes. N'hi ha prou amb atrevir-se a jugar i a donar-li un ús inusual a aquest material per a descobrir les seves immenses possibilitats. Una caixa de cartró és un volum sòlid i lleuger amb el qual es poden construir fàcilment estructures efímeres. Per això, les caixes ens permeten, per un moment, ser arquitectes i paletes i inventar i construir edificis, mons i condicions de relació a través de les que descobrir qui som, qui volem ser i qui podem arribar a ser quan juguem juntes.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Per a començar, estaria bé despertar la nostra sensibilitat cap al cartró. Primer reconèixer els llocs on hi ha cartró en l'entorn en el qual vivim: on s'usa, on s'acumula, etc. Després, localitzar

el cartró a les nostres cases. Per a què ho utilitzem? Per a què ens serveix? Finalment, podem explorar usos insòlits o no comuns per a aquests cartrons que estan en el nostre entorn i observar el que succeeix quan canviem les regles de joc i desobeïm al ja conegut i establert. Es tracta d'arribar a entendre la realitat material de les caixes de cartró i començar a imaginar possibilitats d'ús que estan més enllà del fet quotidià.

[] Per a què serveixen els materials que ja no serveixen?

[] és un residu?

[] Quines coses pots arribar a fer sense utilitzar plàstic?

[] Com podries transformar el cartró en un material preciós?

www.teatreartesa.cat/un-mon-de-cartro

</>

BLOC 2

2N, 4RT I 5È
DE PRIMÀRIA

</>

DE QUÈ VA AQUEST BLOC?

>/ Aquest bloc va de creuar els límits establerts. Va d'atrevir-se a intentar arribar a l'altra banda del que coneixem i endinsar-se a indrets nous o mai explorats. Els murs, les lleis, els llibres tancats, la memòria imposada, els llocs desconeguts, etc., poden arribar a convertir-se en límits que ens tanquen en una realitat que potser no ens agraden o que potser necessitem transformar. Però n'hi ha prou a atrevir-se a creuar-los, a obrir els llibres o a viatjar per descobrir que en allò desconegut hi ha la possibilitat mateixa d'aprendre.

LA BALDUFÀ TEATRE; EL PRÍNCIP FELIÇ

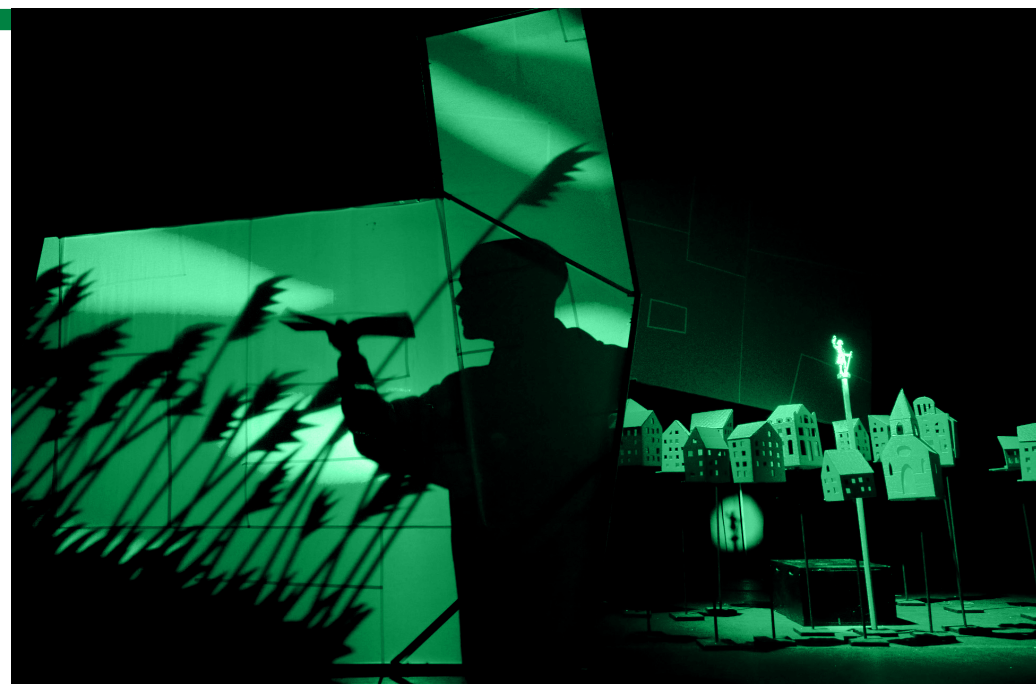
/>

ESPECTACLE A LA SALA GRAN />

< CURS /> ;
2N DE PRIMÀRIA;

2 DE
DESEMBRE

- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
- ☒ TROBADA AMB ARTISTA
- ☒ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☐ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI ÉS LA BALDUFÀ TEATRE?

>/ La Baldufa Teatre és una companyia formada per artistes que desenvolupen la seva feina en diverses disciplines escèniques i que col·laboren creant obres de teatre dirigides, majoritàriament, al jovent. Per a aquesta companyia, el llenguatge és una experiència principalment corporal. Sovint, un sol gest pot arribar a dir moltes més coses que unes quantes pàgines escrites. Per això, els seus cossos són l'instrument principal a partir del qual expliquen històries i ens fan viatjar amb la imaginació.

</ QUÈ FAN?

>/ Expliquen el conte El príncep feliç, escrit per l'autor irlandès Oscar Wilde (1854-1900). En la història, s'hi mostra un bell príncep convertit en una estàtua coberta de materials preciosos i col·locat en un racó aïllat del jardí d'un palau allunyat del món. També se'ns presenta una oreneta que ha perdut els seus companys que es refugia a l'estàtua i que comença un diàleg amb el príncep. Nit rere nit, entre els dos, troben la manera de capgirar el seu destí. Més enllà de la riquesa vana, més enllà de la pompositat, més enllà de la vida absurda del palau, el príncep troba la manera de dotar de sentit la seva existència, malgrat que, per fer-ho, s'hagi de desintegrar. Més enllà dels ritmes migratoris, més enllà dels dictats de l'espècie, l'oreneta troba el seu camí de la mà del príncep, encara que això li hagi de costar la vida.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Nosaltres podem parar atenció al relat. Simplement podem deixar que les imatges, els sons i les paraules se'ns enduguin a indrets diferents per viure-hi experiències extraordinàries. També podem aprendre moltes coses si ens posen en la pell dels personatges i ens imaginem com actuaríem nosaltres si fóssim en la seva situació. Tot allò que sentim i experimentem en veure l'obra pot ser el començament del nostre propi viatge i el principi d'un procés de creixement i de transformació.

[] Què arribes a veure des del punt de vista que ocupes en aquest moment?

[] Què passa si canvies de posició?
Quines altres realitat apareixen si tan sols gires el cap?

[] Quins límits t'atreviries a creuar per fer realitat un somni?

[] Estàs disposada a perdre la teva posició pel bé d'altres persones?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/el-princep-felic

LUZ PRADO I ALBERTO CORTÉS ; EN EL CORO COMO EN EL CORRO Y EN EL CIELO COMO EN LA TIERRA />

LABORATORI A SALA PETITA />

< CURS /> ;
2N DE PRIMÀRIA ;

DEL
20 AL 24
DE FEBRER
I DEL
20 AL 24
DE MARÇ

-
- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
 - ☐ TROBADA AMB ARTISTA
 - ☐ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
 - ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
 - ☐ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI SÓN LUZ PRADO I ALBERTO CORTÉS?

>/ Luz Prado és violinista, músic, performer. La seva pràctica part d'un diàleg constant amb el violí i la dialèctica esdeveniment-process pròpia de la improvisació lliure. Li interessa la trobada, els processos llargs, els cossos que posen en valor l'ésser i l'estar a través del folklore, el diy, la dansa o el soroll. Alberto Cortés ve del camp de la direcció i la dramaturgia, però es asalvaja i es puja a l'escenari en un intent de continuar investigant i invertint els rols de la lògica teatral des de dins. Està interessat en la cita amb el públic i la seva potència transformadora, en la poesia i la revolució que poden contenir la paraula i el moviment lliure. Col·lideix constantment amb creadores noves.

</ QUÈ FAN?

>/ El barri de Màlaga on viuen Luz i Alberto va ser l'escenari de moltes trobades per a passar temps improductiu. Aquella mecànica va acabar per dissipar-se perquè els temps atrafegats de cadascuna no els va permetre una continuïtat. Davant aquesta impossibilitat van formar aliances i ara se senten preparades per a proposar un altre intent. Un catàleg d'accions compartides que generen un estat d'excepció basat en una energia improductiva i inapropiada. El que podem considerar temps perdut o que inverteix un ordre establert. Invocarem la celebració col·lectiva i reconduïrem tota l'energia generada en un temps més que necessari per a escoltar-se a un mateix i realitzar un conjur col·lectiu. Farem un miracle i recollirem totes les accions perquè sabem que una cosa bona faran en el cel.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Us proposem obrir una secció d'activitats col·lectives dins de l'aula on poseu l'èmfasi en fer coses conjuntament. Tothom aportarà capacitats i podeu convidar

a les famílies a formar-ne part. Fer això implica un canvi de mirada, significa assajar noves formes organitzatives, vol dir obrir vies de participació que garanteixin que tots troben un lloc, on ens reconeixem i ens valorem. El soroll pot ser música. El soroll i el silenci són com cares d'una moneda, estan sempre junts... I si creem dins l'aula una zona temporalment autònoma plena de sorolls, aprenem a escoltar-la i recollim que sentim?

[] I si creem el dia de "Avui tu poses les regles"? Un grup concret d'infants manen!

[] I si fem una discoteca silenciosa construïnt entre tot@s una playlist de música per ballar?

[] Com seria aprendre a classe, durant un dia sencer, sense utilitzar les cadires ni les taules?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/en-el-coro-como-en-el-corro-y-en-el-cielo-como-en-el-suelo

ZUM ZUM TEATRE; SÓC UNA NOU

ESPECTACLE A LA SALA GRAN </>

< CURS </> ;
4RT DE PRIMÀRIA ;

17
D'ABRIL

- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
- ☐ TROBADA AMB ARTISTA
- ☒ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☒ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI ÉS ZUM ZUM TEATRE?

>/ Zum Zum Teatre és una companyia especialitzada a produir espectacles dirigits a persones adultes a partir de quatre anys. Per a cada obra cerquen una inspiració diferent i un equip artístic específic en funció de la història que volen proposar. Per això, tenen una estètica canviant i el que fan a l'escenari sempre és diferent: ens duu a universos plàstics i dramàtics nous i independents entre ells.

</ QUÈ FAN?

>/ Aquesta vegada s'inspiren en el conte Soc una nou, de l'escriptora Beatriz Osés (1972) per explicar-nos la història d'un nen que ha migrat sol i que, en la fugida tràgica de casa seva, s'acaba refugiant dalt de la noguera del jardí de la implacable advocada Marinetti. Després d'aguantar-hi tant com pot, cau a terra i és descobert per la propietària de l'arbre. Aquesta trobada accidental transforma la vida dels dos protagonistes, que acaben en un judici per a l'expulsió del nen nouvingut. Gràcies, però, a l'amor que es tenen i a la ment brillant de l'advocada Marinetti, aconsegueixen d'escapar-se del dictamen de les autoritats i que el nen migrant pugui viure en pau el somni occidental.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Si som persones migrants podem observar com l'entorn que ens acull intenta imaginar-se les nostres vides i les nostres experiències sense haver-les viscut. També

podem intentar completar la imaginació de les persones no migrants amb els nostres relats concrets per ajudar-los a entendre la nostra realitat. Si som persones no migrants, podem comprometre'ns a escoltar, respectar i acollir les persones que han hagut de fugir de casa. Així mateix, podem mirar de prendre consciència dels nostres privilegis en relació amb altres persones que viuen al nostre entorn.

[] He hagut de fugir de casa alguna vegada?

[] Visc en una casa amb la meva família?

[] Com em relaciono amb persones que provenen d'un entorn social i cultural diferent del meu?

[] Com li explicaries la teva vida a algú que no sap res de tu?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/soc-una-nou

● ● ● PERE FAURA; BALLAR ÉS COSA DE LLIBRES />

ESPECTACLE A LA SALA GRAN />

< CURS /> ;
4RT DE PRIMÀRIA ;

DEL
17 AL 19
DE MAIG

-
- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
 - ☐ TROBADA AMB ARTISTA
 - ☒ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
 - ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
 - ☐ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI ÉS PERE FAURA?

>/ Pere Faura porta ballant tota la seva vida. El seu cos de ballarí s'ha construït a base de molt ballar. Però també a força de mirar i admirar altres cossos lliurats a la dansa. Això li ha fet entendre que el seu cos, no sols és un instrument per a ballar sinó que a més és una eina extraordinària per a conèixer. Un cos que balla és un cos atent al present i per tant, és un cos obert a encarnar idees, a entendre en l'acció i a aprendre de l'experiència directa.

</ QUÈ FA?

>/ Pere Faura s'ajunta amb Claudia Solwat i Javier Vaquero i juntes, agafen un llibre. Vivim envoltades de llibres. Potser no els usem molt, potser ens hem acostumat a la seva presència i per això no els tenim molt en compte. Però els llibres estan pertot arreu. Per això, al principi, agafar un llibre no seria gens extraordinari sinó fora perquè ho fan amb els seus cossos de ballarins. No és que es posin a ballar amb llibres sinó que posen els llibres a ballar. I els seus cossos savis en això de moure's ens proposen maneres d'acostar-nos a aquest objecte quotidià posant en joc tot el nostre cos. Així quan arriba la lectura, quan el llibre desplega el seu text, el fa majorment com una invitació a continuar ballant, és a dir, a continuar explorant el que els nostres cossos ens permeten arribar a conèixer.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Nosaltres podem ballar. I per a això, és millor buidar l'espai i posar les taules

i les cadires en un lloc en el qual no molestin. Construïm una biblioteca de cossos. Que cadascuna porti el seu llibre favorit i compti a les altres què és el que li agrada tant. Després queda només posar una música i deixar que apareguin en cada cos les imatges, els noms, les paraules i les accions favorites dels llibres. Al final, quan els cossos ja estan calents i oberts, estarem preparades per a llegir. Cadascú buscarà el seu racó i dedicarà un temps a fer que els seus ulls ballin sobre les pàgines recurrent línies i reconeixent el moviment propi de les paraules.

[] Quantes vegades a la setmana balles?

[] Quant temps a la setmana dediques a llegir?

[] Què li passa al teu cos quan llegeixes?

[] Quins llibres et produeixen ganes de ballar mentre els llegeixes?

[] Quines maneres de ballar et fan venir ganes de llegir?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/ballar-es-cosa-de-llibres

FERNANDO RUBIO; DONDE EMPIEZAN LAS COSAS QUE SON IMPORTANTES />

LABORATORI A EL MODERN />

< CURS /> ;
5È DE PRIMÀRIA ;

DEL 24
D'OCTUBRE
AL 4 DE
NOVEMBRE

- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
- ☐ TROBADA AMB ARTISTA
- ☐ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☐ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI ÉS FERNANDO RUBIO?

>/ Fernando Rubio (1975) és un creador argentí que ha estat pràcticament tota la vida escrivint, dirigint i posant en escena obres de teatre. Com a artista que sap fer moltes coses diferents, és capaç de mantenir una mirada global sobre el fet escènic. Això li ha permès de desenvolupar una obra molt diversa a través de la qual ha explorat alguns dels grans temes que afecten l'existència humana.

</ QUÈ FA?

>/ Si repasséssim la nostra vida, què rescatariem com a més important o essencial? L'autor planteja una reflexió general sobre com construïm la nostra memòria individual i com oblidem o recordem les coses donant o traient valor al que hem viscut. Hi ha un moment de la proposta en què és inevitable que la pregunta desbordi l'escena i provoqui que el relat de la vida dels espectadors es converteixi en protagonista i part essencial de l'obra.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem fer un repàs íntim de les nostres vides. Podem observar com, en l'acte de recordar, transformem les nostres experiències en relats que, en un moment donat, puguem explicar als altres. En aquesta transformació que duem a terme quotidianament i en què la vida es converteix

en text, prenem decisions sobre què és el més important per a nosaltres i què preferim oblidar. Finalment, podem explorar la nostra memòria i, simplement, gaudir del record d'aquells moments de la nostra vida que ens fan més feliços.

[] Què recordes dels teus avis?

[] Quines olors et porten a la infància?

[] Guardes algun record material del teu passat?

[] Quan mires una foto teva de fa molt de temps, t'hi identifiqués?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/donde-empiezan-las-cosas-que-son-importantes

MANOLO ALCÁNTARA; DÉJÀ VU

/>

ESPECTACLE A LA SALA GRAN />

< CURS /> ;
5È DE PRIMÀRIA ;

11 I 12
DE MAIG

- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
- ☐ TROBADA AMB ARTISTA
- ☒ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☒ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI ÉS MANOLO ALCÁNTARA?

>/ Manolo Alcántara és un artista de circ que va aprendre l'ofici al Centre National des Arts du Cirque de Chalons-en-Champagne (França). Va continuar aprenent treballant amb diverses companyies d'arreu del món i col·laborant amb altres artistes fins que el 2014 va crear la seva pròpia companyia. Tota aquesta fèrtil experiència fan de Manolo Alcántara un artista singular que sempre proposa una mirada intrèpida sobre el món i sobre el mateix teatre.

</ QUÈ FA?

>/ Ens convida a treure el cap en la vida d'un personatge peculiar al qual li passen coses meravelloses. De cop i volta, la vida quotidiana es converteix en la porta d'accés a un món trepidant en què tot és possible. «Com si l'escrivent Bartleby fos al món d'Alícia.» Tot passa davant dels nostres ulls, sense necessitat de fer res més que mirar des de la butaca el que passa a l'escenari. No calen paraules perquè aquest personatge, al qual li passa de tot, ho diu tot amb el cos. I el no pot dir ho expressen la música i tots els objectes que apareixen a escena, que, com si fossin vius, no deixen de transformar-se al llarg del viatge.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem deixar-nos endur pels estímuls que ens arriben des de l'escenari: la llum, el so i el moviment. Podem somiar amb el protagonista i acompanyar-lo en el seu viatge des de la butaca. El moment que passem

plegats al teatre és un moment preciós per posar en joc les nostres capacitats de desitjar i de somiar. Si ens atrevim a agafar-nos al «fil» que ens ofereix el que passa a l'escenari, quan sortim del teatre podrem continuar el viatge lliurement tot evocant el que hi hem viscut.

[] Puc explicar una història sense paraules, sense parlar?

[] Quins paisatges em puc inventar amb els objectes quotidians que tinc a casa?

[] Com és el teu món imaginari preferit? Què hi passa?

[] Has sortit de viatge alguna vegada i has arribat a un lloc totalment diferent del lloc d'on venies?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/deja-vu

</>

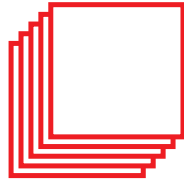
BLOC 3

1R I 3R D'ESO ;

</>

DE QUÈ VA AQUEST BLOC?

>/ Aquest bloc va d'explorar qui som. Cadascú té una experiència vital particular. Ens formem com a persones a partir del que ens passa i del que aprenem, però també a partir dels costums, dels relats i del nostre entorn. Per això, indagar en el context, preguntar-nos quins són els nostres orígens o cultivar una curiositat constant per la realitat són maneres d'explorar el nostre ésser, de conèixer-nos íntimament.

ANTROPOLOOPS; LABORATORI AMB ANTROPOLOOPS />

LABORATORI A LA CAPSA />

< CURS /> ;
1R D'ESO ;

DEL 24 AL
28 D'ABRIL

- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
- ☒ TROBADA AMB ARTISTA
- ☒ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☐ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

*

30 D'ABRIL OBERTURA DE PROCÉS
AMB ALUMNAT I FAMÍLIES

</ QUI ÉS ANTROPOLOOPS?

>/ Antropoloops no és una persona, ni un animal, ni una cosa: és una eina que fa música. Gràcies a aquesta eina podem retallar, enganxar, reproduir i gravar sons i músiques que ja existeixen i crear les nostres llistes de reproducció i bandes sonores.

</ QUÈ FA?

>/ Primer de tot, ens convida a escoltar i a explorar la música i els sons que ens acompanyen més o menys conscientment. Tot el que ressona a dins nostre és un material preciós amb què començar a jugar. Fent servir Antropoloops podem mesclar i remesclar els materials sonors que ens agraden o interessin més. Jugant amb els sons que ja existeixen podem construir noves realitats sonores i, a la vegada, explorar les nostres identitats.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem aprendre a jugar amb música ja existent fent servir aquesta eina. Podem escoltar els materials sonors d'altres persones i ampliar la nostra imaginació. Podem compartir referents i treure el cap en altres realitats, altres cultures i també a altres temps. Podem compondre paisatges sonors que ens representin i que parlin de qui som i qui volem ser.

[] Quina música t'agrada escoltar al cotxe? I a casa? I al carrer?

[] Quina música escoltaven els teus avis?

[] Quins és l'última cançó que has escoltat abans de llegir aquesta pregunta?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/laboratori-antropoloops

LA MACANA; PINK UNICORNS

/>

ESPECTACLE A LA SALA GRAN I POSTFUNCIO />

< CURS /> ;
1R I 3R D'ESO ;

7
D'OCTUBRE

- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
- ☐ TROBADA AMB ARTISTA
- ☐ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☒ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☐ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI ÉS LA MACANA?

>/ La Macana és la companyia de dansa creada per Caterina Varela i Alexis Fernández el 2009. De llavors ençà, unint les seves experiències particulars com a creadors, han produït diferents espectacles. Cada projecte els ha permès de desenvolupar un univers particular en què, tot sovint, han convidat a participar-hi altres artistes amb qui han imaginat posades en escena molt diverses.

</ QUÈ FAN?

>/ En aquesta ocasió Alexis Fernández ha convidat el seu fill adolescent Paulo a ballar amb ell a l'escenari. Acompanyats de la miarda de Samir Akika, pare i fill fan que els seus cossos es trobin i, també, d'alguna manera, es re-descobreixin i es tornin a conèixer. En ballar, es crea un diàleg al·lucinant entre el cos del fill, que encara no ha fet els vint anys, i el del pare, que ja és a la quarantena. La dansa compartida fa aparèixer en escena una imatge fugaç del vincle viu entre ells, que va clarament més enllà del parentiu. Aquest diàleg vibrant, a més a més, s'esdevé en un espai modelat per altres cossos, aquest cop inflables i amb formes i colors peculiars, que durant tot l'espectacle conviden a jugar.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem gaudir de la dansa que es produeix davant nostre. Contemplant com els dos cossos es troben i es mouen plegats, podem aprendre que és possible dialogar

sense haver de recórrer sempre a les paraules. A vegades la comunicació té més a veure amb ser capaç de compartir un moviment, un estat o un propòsit que no pas amb tot el que podem arribar a dir.

[] T'imagines ballant amb el teu pare?

[] Què tenen en comú el teu cos i el dels teus amics? I amb el dels teus familiars?

[] Què pots arribar a dir amb el teu cos?

[] Quin va ser l'últim cop que vas ballar amb altra gent?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/pink-unicorns

● ● ●

ANDREA DÍAZ REBOREDO; M.A.R. />

ESPECTACLE A LA SALA PETITA />

< CURS /> ;
3R D'ESO ;

12 I 13
DE DESEMBRE

-
- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
 - ☐ TROBADA AMB ARTISTA
 - ☐ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
 - ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
 - ☐ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI ÉS ANDREA DÍAZ?

>/ Andrea Díaz Robredo és una artista que desenvolupa el seu treball entre allò escènic i allò plàstic, entre el cos viu i els objectes. Per això, les seves propostes tenen una clara naturalesa escultòrica i espacial, encara que també tenen un punt essencialment teatral. Les seves investigacions en aquests dos camps còmplices li han permès d'experimentar amb llenguatges molt diversos que fins i tot han acostat els seus treballs a l'arquitectura.

</ QUÈ FA?

>/ El punt de partida és una superfície: una mena de taula estranya en què al començament no hi passa gran cosa. Fins que arriba l'arquitecte i el seu compromís amb l'ordre: «Que cada cosa ocupi el seu lloc i trobi la seva dimensió». A poc a poc, el que semblava una taula es desplega, transformant-se, i van apareixent objectes, lloc i persones que es converteixen en l'escenari d'una vida. En concret, la vida d'una casa i les persones que hi van viure. Unes persones que apareixen com un eco, com una ressonància de les evocacions i les referències que apareixen al llarg de la proposta. Inevitablement, hi ha melancolia en descobrir la vida d'unes persones que sembla que ja no són al lloc on van viure.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem tornar a casa i observar el que hi guardem. Podem contemplar el nostre espai domèstic com si hi fóssim de visita,

com si no hi visquéssim, com si fóssim dins d'un escenari. Després, podem identificar els nostres objectes preferits i podem intentar d'explicar-la la vida de la nostra família a gent que no ens conegui.

[] Si hi hagués un incendi a casa teva, quins objectes salvaries? Quins et representen més?

[] Guardes algun objecte d'un avantpassat teu? Quina història té?

[] T'agrada, casa teva? Com és la teva casa ideal?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/mar

BLOC 4

EDUCACIÓ
POSTOBLIGATÒRIA ;

DE QUÈ VA AQUEST BLOC?

>/ Aquest bloc va de passar a l'acció. Va ser prendre consciència del nostre paper i de la nostra responsabilitat en fer que les coses passin i, eventualment, actuar. Aquest bloc va de posar en joc la pròpia llibertat però també d'obeir per aconseguir coses entre tots. En moltes ocasions, l'amenaça de la por i la paràlisi tan sols es poden afrontar fent un pas endavant i empentant el cos perquè actuï. **AQUEST ÉS UN PROGRAMA PER A EDUCACIÓ POSTOBLIGATÒRIA CO-DISENYAT A LA CARTA AMB L'ENTITAT EDUCATIVA.**

ROGER BERNAT; LA CONSAGRACIÓ DE LA PRIMAVERA />

ESPECTACLE A LA SALA PETITA />

< CURS /> ;
EDUCACIÓ
POSTOBLIGATÒRIA ;

13
D'ABRIL

- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
- ☐ TROBADA AMB ARTISTA
- ☒ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☒ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI ÉS ROGER BERNAT?

>/ Roger Bernat és, probablement, un dels creadors teatrals catalans més famosos actualment. Al llarg de la seva carrera, s'ha atrevit a experimentar amb llenguatges, dramatúrgies i metodologies avançades per qüestionar algunes de les nocions heretades i més conservadores del que ha de ser el teatre i el que hi pot passar. Més enllà del teatre convencional, les propostes de Roger Bernat sempre ofereixen un punt de vista poc comú que ens convida a fer-nos preguntes i a pensar sobre el nostre paper com a espectadors.

</ QUÈ FA?

>/ Aquest cop, proposa la relectura del ballet *La consagració de la primavera*, un clàssic del repertori de Les Ballets Russes de Diaghilev, estrenat el 1913 però que al llarg del segle xx s'ha representat fins a l'avorriment. La versió que fa servir de referència és la de Pina Bausch de 1975. Però, lluny de tornar-nos a endinsar en el teatre, el que ens suggereix Bernat és sortir a espais que no estiguin necessàriament preparats perquè hi hagi una representació teatral. A través d'uns auriculars, cada membre del públic hi podrà sentir unes veus, unes instruccions que potser el convidaran a moure's. Fora del teatre, els nostres cossos d'espectadors deixen de ser mers consumidors passius i es converteixen en protagonistes d'aquest nou ballet.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem posar-nos els auriculars i deixar-nos endur pel que hi anem sentint. Podem intentar adonar-nos del que som capaços

de fer si fem cas del que hi sentim. També podem resistir-nos-hi i exercir la nostra llibertat i la nostra capacitat de triar. Podem deixar volar coloms i simplement gaudir de la il·lusió de convertir-nos en ballarines per un dia.

[] Quan vas desobeir per últim cop una ordre?

[] Escoltes música amb auriculars pel carrer? Et permetes ballar discretament de tant en tant?

[] Has anat mai al teatre a veure-hi un ballet romàntic o clàssic?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/la-consagracio-de-la-primavera

LOS TORREZNOS; YA LLEGAN LOS PERSONAJES />

ESPECTACLE A LA SALA PETITA />

< CURS /> ;
EDUCACIÓ
POSTOBLIGATÒRIA ;

20
DE GENER

- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
- ☐ TROBADA AMB ARTISTA
- ☐ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☒ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI SÓN LOS TORREZNOS?

>/ Són tres amics artistes que s'han unit per fer una obra. Dos d'ells formen una companyia independent mentre que el tercer va a la seva des de fa molt de temps. Els tres tenen una relació molt fluida i fructuosa amb l'humor, i això fa que dalt de l'escenari siguin irresistibles. Tot i que no es vulgui, és impossible no quedar-hi atrapat amb aquests tres personatges que no necessiten res més que ser ells mateixos per brillar.

</ QUÈ FAN?

>/ Entren a escena i fan accions de manera successiva. Aquesta mena de teatre no té un text o una coreografia que els artistes interpretin a cada funció. Tampoc té el propòsit de fer-nos veure alguna cosa diferent del que passa a l'escenari literalment. Els tres artistes tan sols s'encarreguen d'executar les accions una rere l'altra. I, com si no pogués ser d'altra manera, les accions no pretenen de representar res més del que són. Perquè el que volen mostrar és, precisament, el que els passa als seus cossos quan s'entreguen plegats en l'execució d'un seguit d'accions més o menys absurdes.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem riure amb ells però també ens en podem enriure. El teatre permet que aquestes situacions passin alhora sense que ningú se senti ferit quan totes les parts són conscients de jugar a un mateix joc. Per això, quan arribi el moment, podrem llençar-los coixins sense por a fer-los mal, perquè aquesta acció també és part de l'espectacle.

[] Quant de temps jugo
lliurement al llarg de la setmana?

[] Quan vaig fer el burro amb
els meus amics per últim cop?

[] Algun cop t'ha salvat la
vida, la comèdia?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/ya-llegan-los-personajes

XICU MASÓ, CLÀUDIA CEDÓ I MOHAMAD BITARI; SÍNDROME DE GEL

/>

ESPECTACLE A LA SALA GRAN
I ACCIONS EXPANDIDES />

< CURS /> ;
EDUCACIÓ
POSTOBLIGATÒRIA ;

9
DE NOVEMBRE

- ☐ LABORATORI AMB PROFESSORAT
- ☐ TROBADA AMB ARTISTA
- ☐ MATERIAL PER TREBALLAR A L'AULA
- ☐ ACTIVITAT AMB FAMÍLIES
- ☐ TAMBÉ A PROGRAMACIÓ ESTABLE

</ QUI SÓN?

>/ Clàudia Cedó, Mohamad Bitari i Xicu Masó són un grup d'artistes que es preocupen per temes d'actualitat i qüestions pròpies del món contemporani. A més a més, els interessa el teatre en ell mateix i, a partir de la convenció teatral, exploren nous llenguatges i noves formes d'expressió escènica que estan d'acord amb els assumptes i les preguntes que plantegen les seves obres.

</ QUÈ FAN?

>/ Expliquen una història d'una mare siriana exiliada que cerca refugi a Suècia amb les seves dues filles. Quan li deneguen l'asil, les protagonistes viuen un moment molt angoixant i de molta por davant l'amenaça d'haver de tornar al seu país, que està en guerra. Això fa que una de les filles es quedi paraitzada i entri en un estat de quasi letargia que es coneix com a «síndrome de la resignació». La posada en escena ens fa veure, des de la nostra butaca, una realitat contemporània, l'horror que viuen les persones que han de fugir de casa seva per culpa de la guerra i que, a sobre, són rebutjats per països pròspers i en pau.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Si som persones refugiades que hem viscut l'horror de la guerra podem intentar explicar directament la nostra història i fer-nos sentir allà on siguem. Si som persones que no hem viscut una guerra ni hem hagut de demanar asil en altres països, podem

comprometre'ns a escoltar aquells que sí que han viscut aquesta mena de situacions. També podem contactar amb entitats de la nostra ciutat que es dediquin a ajudar persones en aquesta situació i oferir-nos-hi com a voluntaris en els seus projectes.

[] Quina distància hi ha entre la teva casa actual i el teu lloc d'origen?

[] Has hagut de fugir de casa per salvar la vida i la dels teus?

[] T'han denegat mai alguna ajuda per raons injustes?

+ INFO_

www.teatrelartesa.cat/sindrome-de-gel

< I A MÉS A MÉS...

/>

>/ La comunitat educativa és sense cap mena de dubte el destí final de tots aquests Camins Vius que transcorren per les diferents propostes artístiques. Uns camins amb parades ben diverses i adequats a cada etapa educativa. A més a més de tota aquesta oferta, com a municipi també participem en diferents "Projectes pilot" que situen pràctiques d'investigació artística dins de les aules. Processos liderats per diferents artistes que enriqueixen la creació de noves metodologies pedagògiques.

>/ PROJECTES PILOT:

>/ Un **LABORATORI DE FORMACIÓ i ASSESORIA** per al professorat amb l'objectiu d'implementar pràctiques artístiques aplicades a l'aula amb l'acompanyament de Pedagogías Invisibles.

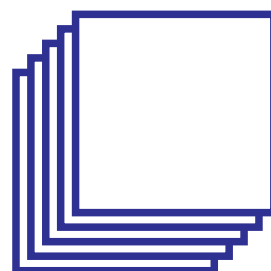
>/ Pedro Sepúlveda i el projecte **L'ESCOLA PREGUNTA**, una metodologia pràctica que entra a l'aula de forma transversal per repensar l'acció de preguntar

>/ Els **PERCEPTÒMETRES** amb Silvina Martínez. Una eina de joc per recollir el sentir dels nostres alumnes en les seves pràctiques artístiques.

>/ **GENERACIÓ Z** amb Irene Garcia/Asun Soriano. Un laboratori d'emocions amb la dansa com a connector i catalitzador.

>/ I el projecte **COS I MOVIMENT** amb L'Escola d'Arts en Viu. És una proposta d'acompanyament per mestres d'Escola Bressol en la seva pràctica diària a l'aula.

SI VOLS SABER MÉS NO DUBTIS EN CONTACTAR AMB NOSALTRES:
MEDIACIÓ ARTÍSTICA: MARIA DONOSO
Email: donosos@elprat.cat

<
CAMINS VIUS //
CURS 2022-23
/>

CAMINS VIUS

Una oferta per a totes les escoles públiques del Prat, des de l'escola bressol al batxillerat, des d'una mirada holística i integral adequada a cada etapa evolutiva

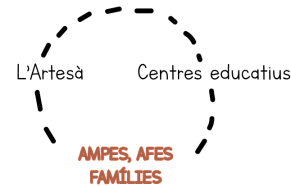
QUÈ

5 ingredients

1. Propostes centrades en l'experimentació
2. Propostes híbrides que interconnecten diferents disciplines
3. Propostes que ajuden a trobar connexions entre allò escènic i la realitat social i l'àmbit socioeducatiu de l'escola
4. Propostes adequades per a cada etapa educativa
5. Propostes que situen l'alumne com a espectador i participant

QUI

3 agents clau

COM

4 tipologies

- Aterratges a l'aula
- Laboratoris d'experimentació
- Propostes escèniques de proximitat
- Propostes escèniques Sala Gran

ON I QUAN

ESCOLA BRESSOL
caminants

PRIMÀRIA
5 visites per escola

SECUNDÀRIA
*Frontissa entre institut
i l'Escola d'Arts en Viu*

POST-OBLIGATÒRIA
Seguiment programació regular

c. infantil

c. inicial

c. mitja

c. superior

P2

P3

P4

P5

1r

2n

3r

4t

5è

6è

1r

2n

3r

4t

Primeres aproximacions
sensibilització artística

Cada grup classe viu 2 propostes artístiques

Cada grup classe viu 2 propostes artístiques
+ educació artística en horari lectiu no obligatori
Vincle amb L'Escola d'Arts en Viu

EXPERIMENTACIÓ AMB L'ART
PROJECTE DE CREACIÓ
ARTEFACTES ESCÈNICS

programa a la carta
co-dissenyat amb
l'entitat educativa

ART EN FAMÍLIA
Programació estable a la ciutat

La Capsa, Cèntric, CC Jardins de la Pau, CC Palmira Domènech, CC St.Jordi-Ribera Baixa, Escola d'Arts en Viu i Teatre L'Artesà